

Jan Tylka dr hab.
emerytowany Prof. UKSW
Karolino, ul. Zorzy 14

Ocena dorobku naukowego i osiągnięć naukowych dr nauk hum, Lidii Zabłockiej Żytka, adiunkt w Katedrze Psychoterapii i Poradnictwa Psychologicznego w Instytucie Psychologii Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie.

Zdrowie, to stan harmonii, choroba dysharmonii z naturą, z kosmosem twierdzili filozofowie starożytnej Grecji. Platon twierdził, że warunkiem zdrowia jest w równej mierze harmonia czynników duchowych i koordynacja człowieka ze światem zewnętrznym. Zdrowie zapewniała równowaga między impulsami, emocjami a wiedzą. Arystoteles poszedł jeszcze dalej niż Platon twierdząc że zdrowie wynika z cnoty. Dokumenty lekarskie z tego okresu cenią wysoko umiar i równowagę w stylu życia. Człowiek w medycynie greckiej stał się przedmiotem badań i głębokiej moralnej troski.

We wczesnym średniowieczu św. Tomasz z Akwinu nalegał na uznanie idei jedności ducha i ciała człowieka, zaś związki między ciałem i duszą tworzą człowieka jako osobę. Przyznanie szczególnej wartości osobie ludzkiej było powodem bujnego rozwoju praktyk miłosierdzia, postaw opiekuńczych, filantropii.

Problemy życia psychicznego ludzi i formy pomocy psychologicznej stały się przedmiotem zainteresowania i badań naukowych, praktycznie w drugiej połowie XX wieku.

W latach 50-60, kiedy lawinowo narastać zaczęła zachorowalność z powodu tzw. chorób cywilizacyjnych, w tym głównie chorób układu krążenia i chorób nowotworowych, do klinik leczących choroby somatyczne zaproszeni zostali psychologowie. Powstawały Pracownie Psychologii Klinicznej, specjaliści psychologii stali się współuczestnikami terapii i rehabilitacji pacjentów.

Osoba Dr Lidii Zabłockiej-Żytka wpisuje się w krąg naukowców badaczy, którzy od dziesięcioleci podejmowali poszukiwania na temat roli zjawisk życia psychicznego w przebiegu niektórych chorób somatycznych, a przede wszystkim odnośnie relacji: zdrowie psychiczne-radzenie sobie z wyzwaniami życiowymi.

Główny nurt dociekań Dr Zabłockiej-Żytka oscyluje wokół problematyki zdrowia psychicznego, jego znaczenia w radzeniu sobie przez osobę z wyzwaniami m.in. chorobą, kryzysem psychicznym, stresem związanym z nauką, migracją, działaniami wojennymi. W ślad za rozpoznaniem poprzez określone badania związków między trudnymi sytuacjami życiowymi a nasileniem psychicznych reakcji pozytywnych a zwłaszcza negatywnych, podejmuje starania chorym o wypracowanie stosownych form pomocowych. Jej osiągnięcia w tym zakresie należy uznać za niezwykle ważne zarówno jako wzbogacające wiedzę a także szczególnie praktykę psychologiczną.

W recenzowanych pracach znajduje się wiele przesłanek dla uznania Autorki tych prac za osobę dysponującą dobrze uporządkowanym warształem naukowym, niezwykle zaangażowaną w emitowanie wiedzy do różnych grup społecznych.

Wśród wielu publikacji, które wymienione zostały w Autoportrecie, czternaście stanowi wiodące osiągnięcie naukowe Dr Lidii Zabłockiej-Żytka. Cztery pozycje, to pozycje książkowe, a

dwie z nich „Zdrowie psychiczne młodych dorosłych” i „Pomoc psychologiczna chorym somatycznie”, stanowią istotny wkład w wiodące osiągnięcie naukowe Dr Lidii Zabłockiej- Żytka.

Zawarte w nich treści należy uznać za kanon poglądów Autorki na temat zdrowia psychicznego, jego promowania i znaczenia w zmaganiach jednostki z wyzwaniami życiowymi.

Kolejna pozycja książkowa autorów: Zabłocka – Żytka, Czabała, zatytułowana „Promocja zdrowia psychicznego- od teorii do praktyki”(wyd. APS), jest wyrazem umiejętności redaktorskich Habilitantki. Oczywiście w dziele tym widoczny jest duch mistrza (mam na myśli drugiego autora), ale zmaganie się z uciążliwościami procesu redakcyjnego, logistyka tego procesu jest nie do przecenienia jako dzieło Dr Zabłockiej-Żytka.

W recenzowanych pozycjach książkowych Habilitantka widnieje jako autorka jednego z rozdziałów. I tak w książce „Pomoc psychologiczna chorym somatycznie”, w części I „Choroba somatyczna w perspektywie psychologicznej” Dr Zabłocka-Żytka prezentuje „Wzajemne powiązania funkcjonowania psychicznego i somatycznego człowieka na przykładzie chorych onkologicznie”. Autorka opisuje współzależności psyche-soma osób onkologicznie chorych koncentrując się na:

- czynnikach psychologicznych jako czynnikach ryzyka choroby (stres, przeżywane emocje i predyspozycje osobowościowe, zachowania zdrowotne)
- psychospołecznych skutkach choroby
- problemach związanych z radzeniem sobie z przewlekłą chorobą.

Lektura tego rozdziału nasuwa pewne uwagi co do sposobu nazywania określonych zjawisk, jak i ich występowania jako charakterystycznych dla chorób somatycznych. Wynika to prawdopodobnie z tego, że Autorka skoncentrowana jest na chorobach onkologicznych, których specyfika nie powinna być rozciągnięta na inne choroby np. kardiologiczne, układu oddechowego, czy układu pokarmowego. Etiologia, przebieg choroby, sposoby terapii, radzenie sobie np. poprzez modyfikację własnych zachowań, znacząco różnicuje poszczególne jednostki chorobowe. Recenzowana praca ma charakter poglądowy i jest jednym z opracowań ukazujących obszary zainteresowań Autorki problematyką zdrowia.

Kolejna praca Habilitantki, to współautorstwo rozdziału „ Program promocji zdrowia psychicznego „PsychoŻak” dla studentów” w książce „Promocja zdrowia psychicznego, od teorii do praktyki” (red. L. Zabłocka, J.Cz. Czabała). Autorki, wśród nich Dr Zabłocka-Żytka koncentrują się na osobach we wczesnej dorosłości (18/21-35 lat), którym przypisują zasadnicze zadania rozwojowe: kształcenie zawodowe, kształtowanie samodzielności, budowanie relacji interpersonalnych. Wskazują, powołując się jednocześnie na dane z piśmiennictwa, na narastające problemy w obszarze zdrowia psychicznego (zaburzenia depresyjne, lękowe, osobowości, uzależnienia i zaburzenia odżywiania a także zaburzenia psychotyczne) w opisywanej populacji. Programy promujące zdrowie psychiczne mają być swoistym panaceum na opisywane problemy. Interesujący i przejrzysty zaprezentowany szczegółowy program „PsychoŻak” dla studentów należy ocenić pozytywnie, zarówno pod względem jego konstrukcji (zawartość) jak i sposobów jego ewaluacji.

Mam jednak pewien niedosyt związany z brakiem refleksji Auterek na temat znaczenia dynamicznie zachodzących zmian społeczno-kulturowych dla utrwalania się efektów oddziaływań profilaktycznych czy rehabilitacyjnych. Moje ponad 50-letnie doświadczenia związane z rehabilitacją i prewencją w chorobach układu krążenia oraz prowadzonymi badaniami w tym obszarze, wskazują na wyraźny wpływ tych zmiennych modyfikujących (często niekorzystnie) efekty działań profilaktyczno-terapeutycznych. Jest to widoczne w wynikach follow-up programów. Pozostawiam Autorkom moją uwagę do refleksji w dalszych ich naukowych poczynaniach.

„Zdrowie psychiczne młodych dorosłych. Wybrane zagadnienia” to kolejna pozycja książkowa w dorobku Habilitantki. Pięciorozdziałowa monografia, w której rozdz.3 „ Zdrowie psychiczne

studentów” jest autorstwa Dr. Zabłockiej-Zytka, a w rozdziale 5, jest ona współautorką.

Zdrowie psychiczne studentów jest przykładem pracy pogładowej, ukierunkowanej na zagadnienia psychoprophylaktyki adresowane do wybranej próbki z populacji, a mianowicie osoby studiujące.

Autorka rozdziału już we wprowadzeniu (cytując badania z lat 2011-12) wskazuje na problemy emocjonalne i zaburzenia psychiczne narastające w omawianej grupie społecznej.

Problematykę zdrowia psychicznego studentów Dr Zabłocka-Żytka porządkuje w postaci

- epidemiologii zjawiska
- oceny wybranych wskaźników zaburzeń psychicznych
- form pomocy profesjonalistów

Istotnie ważnym wydaje się podrozdział, w którym omówione zostały czynniki determinujące zdrowie psychiczne studentów, gdyż jest to wskazanie przyczyn problemów, które mają być rozwiązywane poprzez stosowanie opracowanych programów pomocowych. Wśród czynników Autorka wymienia: czynniki i doświadczenia indywidualne, czynniki kulturowe, interakcje społeczne, strukturę i zasoby społeczne. Szczegółowemu opisowi grup czynników towarzyszy trafne i ważne stwierdzenie Autorki, że mogą one w określonych sytuacjach osłabiać lub wzmacniać zdrowie psychiczne omawianej grupy osób. Inaczej: to znaczące czynniki ryzyka zachorowania, bądź czynniki protekcyjne.

Przedstawiony przez dr Zabłocką-Żytka wykaz czynników stanowiących zagrożenia dla zdrowia studentów to: wymagania związane ze studiami, kłopoty i związki interpersonalne, status socjoekonomiczny, radzenie sobie ze stresem, zdrowie somatyczne (kondycja).

Zbudowany w oparciu o dane z piśmiennictwa pogląd Autorki n.t. zdrowia psychicznego studentów dobrze koresponduje z modelem (piramidą ryzyka Prof. Cheryl Perry), a także najlepiej naukowo udokumentowanymi badaniami Framingham Study, w których udowodniono, że za destrukcję zdrowia w 53% odpowiada styl życia (wiedza, umiejętności, nawyki, zwyczaje, przekonania, postawy, wartości życiowe), w 21%- środowisko (zewnętrzne, ogólnobiologiczne, społeczno-kulturowe i ekonomiczne), a w 16% - genom (około 100 000) genów) tworzące indywidualną charakterystykę organizmu. Dobrze to świadczy o intuicji i wrażliwości poznawczej Autorki i jej naukowej pasji.

Kolejna publikacja Habilitantki, współautorstwo rozdziału „Program promocji zdrowia psychicznego dla studentów szkół wyższych „PsychoŻak”.

Skonstruowany program obejmuje pracę nad dobrostanem osoby w sferze somatycznej, psychicznej i społecznej. Posługując się danymi z piśmiennictwa Autorki ustaliły, że w programie promującym zdrowie znajdować się powinny treści dotyczące: samopoczucia fizycznego, radzenia sobie z emocjami, efektywnego działania, samoświadomości, budowania bliskości.

Pomijam konstrukcję poszczególnych warsztatów, zatrzymując się nad warsztatem 7 „stres i ja” oraz 8 „jak radzić sobie ze stresem”. Budowanie domu zaczyna się od fundamentów, a fundamentem dla osoby jest jej organizm, zwłaszcza podstawowy system regulacyjny, układ nerwowy. Uczestnicy powinni zostać uzbrojeni w wiedzę dotyczącą współzależności między aktywnością współczulną i przywspółczulną n.u.w, a rodzajem i nasileniem emocji a także zachowaniami, takimi jak trening fizyczny, sen, formy relaksu. Konsekwencje o charakterze katabolicznym (rozpad, destrukcja) bądź anaboliczny (odbudowa, rekonstrukcja), są następstwem relacji zachowanie-reakcja neurovegetatywna w tym szczególnie ważna odpowiedź neurohumoralna. Autoregulacja własnego zdrowia to konsekwencja wiedzy na temat psycho i somatycznej struktury oraz umiejętnego zarządzania, wykorzystywania tych współzależności.

Moja sugestia w niczym nie umniejsza wartości tego oryginalnego dzieła jakim jest prezentowany program jako konkretna forma pomocy w rozwiązywaniu życiowych trudności przez młodych ludzi.

Składową dorobku naukowego Habilitantki jest rozdział w książce „Poradnictwo psychologiczne”, tytuł rozdziału „Poradnictwo psychologiczne dla osób chorych somatycznie”.

Struktura i treść rozdziału są wyrazem koncentracji Autorki na publikacjach z ostatnich 20 lat (wyjątek stanowi publikacja Kubler-Ross z 1979r), pomimo iż problematyka psychologiczna w chorobach somatycznych skutecznie podjęta została w naszym kraju już w latach 50-60 XX w. Efektem były liczne publikacje oparte na badaniach prowadzonych w wiodących ośrodkach klinicznych, jak i programach międzynarodowych (m.in. polsko-amerykańskich). To dzięki Prof. Julianowi Aleksandrowiczowi w Krakowie, Prof. Zdzisławowi Askanasowi w Warszawie, Prof. Marianowi Weissowi w Konstancinie, zaistniały w kierowanych przez nich klinikach zespoły psychologów klinicznych prowadzących badania i współuczestniczących w procesie leczenia i rehabilitacji chorych somatycznie. Doceniło to WHO, które już w 1969 r zorganizowało w Warszawie grupę roboczą ekspertów poświęconą psychologicznym problemom w chorobach układu krążenia. Dziedziny nauki mają swój rodowód i warto o tym pamiętać przy podejmowaniu decyzji o publikacji, aby osoba korzystająca z pogładowej pracy nie odniosła wrażenia, że prezentowane treści to bezpośredni efekt cytowanych publikacji i wszystko w tym obszarze zaczęło się wczoraj.

Sam rozdział napisany w sposób jasny i przystępny, co pozwala na zrozumienie treści i umożliwia jej przełożenie na język praktyki, zwłaszcza psychologom bez większego doświadczenia w tym obszarze. Recenzowane opracowanie zyskałoby na wartości, gdyby sformułowania „może ograniczać”, „może uniemożliwiać”, „może mieć” itp ukonkretnić. Nazywanie bowiem, to ważny element logiki. Uwaga powyższa dotyczy również tytułu rozdziału, w którym powinno się znaleźć zastrzeżenie, że prezentowane treści odnoszą się do w y b r a n y c h lub n i e k t ó r y c h chorób somatycznych.

Autorski rozdział dr Zabłockiej-Zytka, zatytułowany „Interwencja kryzysowa w sytuacjach straty i żałoby” został zamieszczony w książce „Interwencja kryzysowa” (red. Sylwia Kuczyńska, Jan Czesław Czabała).

Jest to bardzo przejrzyste skonstruowana publikacja, w której Autorka przeprowadza czytelnika przez meandry problemów wynikających z doświadczania określonej straty. Koncentruje się na : utracie zdrowia i /lub chorobie, utracie bliskiej osoby.

Wskazuje na konieczność prowadzenia interdyscyplinarnej formie pomocy w celu zapewnienia osobie wspieranej bezpieczeństwa, oraz niezbędnych środków dla rozwiązania sytuacji kryzysowej. Słuszne jest stanowisko Autorki wskazujące na znaczenie etapów (faz) choroby dla dynamiki procesu radzenia sobie z trudnościami. W przypadkach radzenia sobie z żałobą, podaje w miarę szczegółowe sposoby oddziaływania. Ze wszech miar słuszny jest postulat Autorki zawarty w końcowym akapicie o konieczności dbania o własne zasoby przez osobę udzielającą wsparcia, pełni zgadzam się z Autorką, że aby skutecznie pomagać, trzeba samemu dysponować niezbędnymi właściwościami.

Interesujące badania Dr Zabłockiej-Zytka wraz z . Wiśniewskim zaprezentowane zostały w publikacjach oznaczonych numerami 10 i 11.

Pierwsza z nich zatytułowana „Sexual and mental health of women suffering from selected connective tissue disease:an original paper” został opublikowany w 2021r.

Autorzy koncentrują się na problemie zdrowia seksualnego w relacji do zdrowia psychicznego, osób chorujących na zapalenie tkanki łącznej.

Empiryczne podejście uwidocznione w postaci badań przeprowadzonych na próbie 81 kobiet ujawniło (jak to najczęściej się dzieje), że emocjonalne problemy chorych są zjawiskiem dominującym. Należy zgodzić się z sugestią Autorów, że psycho i somatyczne problemy chorych można i należy minimalizować poprzez zapewnienie wsparcia . Aby było skuteczne piszą Autorzy...”kluczowe wydaje się bieżące diagnozowanie potrzeb w obszarze psychospołecznym oraz dostosowanie dostępnego wsparcia do bieżących oczekiwań”...Idea słuszna, ale niezręcznie

wyrażona, bo to zdiagnozowany rodzaj i nasilenie potrzeb wyznaczać mają rodzaj i zakres wsparcia. Dopełnieniem omawianych zagadnień jest artykuł Habilitantki „Zapotrzebowanie na wsparcie wśród kobiet po leczeniu chirurgicznym z powodu nowotworu piersi. Jakiego wsparcia i od kogo oczekują pacjentki?” Publikację powyższą można uznać za bardzo pomocną dla praktyki psychologicznej.

W drugiej wspólnej z M. Wiśniewskim publikacji „Mental health of patients suffering from inflammatory disease of the connective tissue. Negative and positive concept and selected correlates” jako przedmiot i główny wątek eksploracji Autorzy przyjęli występowanie pozytywnych (m.in. zaangażowanie, dobre związki, osiągnięcia) i negatywnych emocji (lęk, depresja) u osób (KiM), z chorobami tkanki łącznej. Stwierdzone współzależności między badanymi zmiennymi mogą służyć konstruowaniu bardziej adekwatnej strategii pomocowej dla takich chorych.

Zamieszczona w wykazie publikacji praca Habilitantki oznaczona nr 14, dotyczy zdrowia psychicznego studentów w związku z pandemią COVID 19, jest pracą poglądową i można ją traktować jako odpowiedź na wyzwanie. Autorka przedstawia propozycje pomocowe możliwe do wykorzystania przez wyższe uczelnie w kraju, podając jako przykład działania APS, w które osobiście jest czynnie zaangażowana.

OSIĄGNIĘCIA NAUKOWO-BADAWCZE HABILITANTKI

Dr Lidia Zabłocka-Zytka ukierunkowała swoje zainteresowania badawcze na wybrane z populacji grupy osób, a mianowicie: studentów, chorych onkologicznie (przewlekłe somatycznie chorych), migrantów i uchodźców, osoby doświadczające kryzysu. Opisuje powyższe grupy osób jako zagrożone trudnościami w obszarze zdrowia psychicznego, co powinno być wyzwaniem zarówno dla specjalistów-terapeutów jak i społeczeństwa.

Osobista odpowiedź Habilitantki na te wyzwania przejawia się w postaci:

- konstruowania i wdrażania programów pomocowych dotyczących zdrowia psychicznego. Adresatami są osoby zagrożone ryzykiem wykluczenia, doświadczające kryzysu psychicznego, także dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
- zainteresowania się zdrowiem psychicznym migrantów, wraz ze wskazaniem sposobów wsparcia tych osób.

Te obszary zainteresowań Dr Zabłockiej-Zytka znalazły swój wyraz w postaci współpracy międzynarodowej, między innymi w realizacji projektów finansowanych przez Komisję Europejską lub MEN. Wymienić tu trzeba:

- projekt CAMILLE (szkolenie specjalistów z siedmiu krajów, prowadzenie badań, opracowanie materiałów szkoleniowych dotyczących wspierania dzieci zdrowych i będących w kryzysie,
- projekt ERICA (współpraca z przedstawicielami nauki zachodniej Europy)
- projekt ERAZMUS+ pt”I am Inclusive education, którym pełniła rolę osoby kierującej projektem.

Powyższe projekty, niezwykle pracochłonne i wymagające posiadania zdolności organizacyjnych, pozwalają z uznaniem odnieść się do osoby Habilitantki jako naukowca i menedżera. To niezwykle rzadkie połączenie, koniunkcja wiedzy i umiejętności, ze zdolnościami organizacyjnymi.

Migranci i ich problemy, to nowy obszar zagadnień, który włączyła do swych zainteresowań naukowo-badawczych Dr Zabłocka-Zytka. Trudno mówić tu o znaczących osiągnięciach naukowych, ale samo inicjowanie tematu i wskazanie możliwości pomagania (Pierwsza Pomoc Psychologiczna-PPP) przede wszystkim przez społeczeństwa danego kraju, wpisuje się in plus na konto aktywności Habilitantki.

Aktywność naukowa w kraju i za granicą

Praca w IPiN

Współpraca z ENTE Mental Health Network wyrażająca się poprzez organizację międzynarodowych konferencji poświęconych zdrowiu psychicznemu i aktywny udział w tych spotkaniach.

Czynny udział w konferencjach krajowych jako wykładowca a także członkini komitetów organizacyjnych

Członkini wielu towarzystw naukowych w kraju i za granicą m.in. Sieci Ekspertów Zdrowia Psychicznego EMHN

Recenzent artykułów w kilkunastu czasopismach krajowych i zagranicznych

Kieruje kilkoma i pełni funkcje wykonawcy w projektach naukowo-badawczych krajowych i międzynarodowych

Organizuje (jako odpowiedź na zaistniałą sytuację ludności Ukrainy) szkolenie dla instruktorów pt. "Trauma wojenna, PTSD i budowanie odporności psychicznej"

Inicjuje powołanie Mental Health Promotion Lab; zespół badawczo-naukowy ds Zdrowia Psychicznego i jego promocji na bazie ASP

Kieruje Akademicką Poradnią Psychologiczną przy ASP oraz pracuje jako konsultant Dr Lidia Zabłocka-Żytka w sojej aktywności naukowej i zawodowej imponuje niezwykłą pracowitością i solidnym warsztatem naukowym.

PODSUMOWANIE całokształtu dorobku naukowego nie stanowi problemu ze względu na jego zwartość i przejrzystość, a w pewnych obszarach-unikalność.

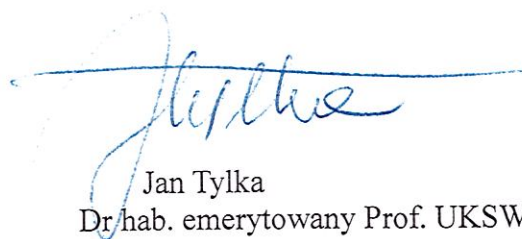
Nie jest to oczywiście opus magnum, nie można też mówić o doskonałości owoców naukowych Dr Lidii Zabłockiej-Żytka, ale owoce te są w miarę dorodne, a podłoże na którym wzrastają jest dobrze uformowane, co dobrze rokuje dla przyszłych dokonań Habilitantki.

Osoba Dr Lidii Zabłockiej-Żytka prezentuje się jako w pełni dojrzała do samodzielnej pracy naukowo-badawczej, dysponująca umiejętnościami współpracy a także kierowania pracą w zespole. Skryształizowany obszar zainteresowań wyrażony w publikacjach (m.in. artykuły empiryczne, poglądowe, monografia wieloautorska, dwie monografie współredagowane) odnoszą się do zdrowia psychicznego człowieka, jako znaczącego wymiaru zdrowia.

Promowanie zdrowia psychicznego, to wiodące przesłanie Habilitantki, czemu dała mocny wyraz w prezentowanych publikacjach.

Wysunięte w trakcie pisania recenzji uwagi są co prawda ważne, ale nie stanowią istotnej przeciwwagi dla przedstawionych w recenzji pozytywów.

Stawiam wniosek o wszczęcie dalszych etapów przewodu habilitacyjnego Pani Dr Lidii Zabłockiej-Żytka.

Jan Tylka
Dr hab. emerytowany Prof. UKSW

Karolino, 25. 07. 2024

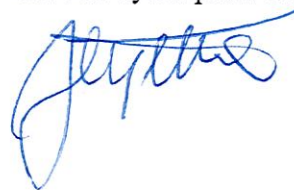
Jan Tylka

Korekta recenzji dorobku naukowego dr Lidii Zabłockiej-Żytki w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.

W ślad za pismem z dnia 24 września 2024 skierowanym do mnie przez Pełnomocnika Rektora APS ds Awansów Naukowych Prof. Jarosława Rolę, w którym zawarta została prośba o korektę mojej pozytywnej oceny Habilitantki, przedkładałam w oparciu o Dz.U z 2023 poz 742 ze zm., co następuje:

1. Dr Lidia Zabłocka-Żytka posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej jaką jest psychologia, zwłaszcza psychologia zdrowia
2. Jest współautorką kilku monografii, co wyraźnie podkreślałam w mojej recenzji z dnia 25. 07. 2024
3. Habilitantka jest autorką i współautorką licznych, tematycznie powiązanych artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych, a także w materiałach z konferencji międzynarodowych. Ponadto osobiście pełni funkcję recenzenta dla kilkunastu czasopism krajowych i zagranicznych.
4. Zrealizowała oryginalne osiągnięcia projektowe, w tym ważny „PsychoŻak”, współtworzyła projekt CAMILLE, ERICA, oraz kierowała projektem ERAZMUS+
5. Dr Zabłocka-Żytka wykazuje się znaczącą aktywnością naukową realizowaną w kraju (APS, IPiN), a także poza granicami (m.in. ENTE Mental Health Network, Sieć Ekspertów Zdrowia Psychicznego EMHN)
6. Raz jeszcze potwierdzam moją pozytywną ocenę dla naukowej aktywności i dokonań Dr Lidii Zabłockiej-Żytki.

Dr hab. Jan Tylka prof. UKSW

Karolino, 06.10, 2024